

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce: **V. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2015, č. j. 4 Ad 18/2015 – 5,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 8. 7. 2015 doručena včasná kasační stížnost, v níž se žalobce (dále „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), jímž byla věc postoupena Krajskému soudu v Praze z důvodu místní příslušnosti. Městský soud v napadeném usnesení konstatoval, že se jedná o věc důchodového pojištění, v níž se místní příslušnost soudu určuje dle bydliště žalobce. Vzhledem k tomu, že je bydliště žalobce na adrese P. 1341, M. B., je místně příslušným Krajský soud v Praze.

Po seznámení se s uvedenou kasační stížností zdejší soud zjistil, že neobsahuje všechny zákonem předpokládané náležitosti, a usnesením ze dne 12. 8. 2015, č. j. 3 As 146/2015 – 12, proto stěžovatele vyzval, aby kasační stížnost doplnil o konkrétní námitky směřující k uplatnění kasačních důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). Společně s tímto usnesením byl stěžovatel poučen, že nebudou-li ve stanovené lhůtě vady odstraněny, soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítne.

Stěžovatel reagoval podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 9. 2015, v němž mimo jiné uvedl, že kasační stížnost podává z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), d) a e) s. ř. s., aniž by jednotlivé důvody blíže specifikoval.

Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, zákon stanoví poměrně přísně podmínky pro její obsahové náležitosti. Jednou z podstatných náležitostí kasační stížnosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. je i označení důvodů, pro něž stěžovatel rozhodnutí soudu napadá. Vhodné je zdůraznit, že důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou jen obecně vymezenými kategoriemi, které stěžovatel musí naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylicit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje nesprávné posouzení právní otázky soudem, apod. Pokud stěžovatel konkrétní argumentaci nepředloží, není zdejší soud oprávněn za stěžovatele jakékoli důvody dovozovat a nemůže jinak, než kasační stížnost odmítnout. Na to byl ostatně stěžovatel upozorněn v již zmiňovaném usnesení ze dne 12. 8. 2015. Z textu doplněné kasační stížnosti je ovšem zřejmé, že kromě obecného odkazu na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) d) a e) s. ř. s. v ní nejsou žádné kasační námitky obsaženy. Stěžovatel vůbec nenapadá důvody, na kterých je rozhodnutí městského soudu postaveno, či postup soudu v dané věci, ale vyjadřuje pouze nespokojenost s pracovníci podatelny a poukazuje na nedostatek informací. Taková tvrzení ovšem pod žádný z kasačních důvodů nespádají a zdejší soud se jimi proto nemůže blíže zabývat. Lze tudíž uzavřít, že stěžovatel kasační stížnost řádně nedoplnil, vady neodstranil, a v řízení tak nelze dále pokračovat.

Nad rámec shora uvedeného odkazuje Nejvyšší správní soud na předchozí usnesení v dané věci ze dne 12. 8. 2015, č. j. 3 As 146/2015 – 12, v němž uvedl, že „*městský soud postupoval přesně v intencích ustanovení § 7 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“) i judikatury Nejvyššího správního soudu, podle nichž ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení je k řízení místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popřípadě, v jehož obvodu se zdržuje (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2003, č. j. Na 645/2003 - 5, usnesení ze dne 8. 6. 2004, č. j. Nad 79/2004 - 25 a mnohá další rozhodnutí). Vzhledem k tomu, že sám stěžovatel označil za své bydliště adresu P. 1341, M. B., která spadá do obvodu Krajského soudu v Praze, postupoval městský soud správně, pokud mu věc postoupil.*“

Zbývá konstatovat, že stěžovatel nesplnil povinnost doplnit kasační stížnost v intencích usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2015, č. j. 3 As 146/2015 – 12, a nelze tudíž postupovat jinak, než ve smyslu § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítnout.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. října 2015

JUDr. Jaroslav
Vlašín
předseda senátu